

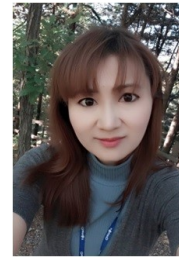
사랑해요..... AUTUMN IN MY HEAD!!

@ SOUTH KOREA

เรื่องและภาพโดย:

ดร.สรียา เรื่องพัฒนพงศ์, ศนส.

สวัสดีค่ะเพื่อน พี่น้องชาว วว. ก่อนอื่นต้องบอกก่อนเลยว่าปกติตัวเองไม่ได้เป็นคนชอบเขียนเล่าเรื่องราวอะไรที่เป็นแบบนี้ นะคะ ส่วนใหญ่จะชอบอ่านมากกว่า แต่จากประสบการณ์ที่ได้รับมาครั้งนี้คิดว่าน่าจะให้อัปเดตเล็กๆ น้อยๆ เกี่ยวกับบรรยากาศในการทำงาน จึงขอเล่าโดยผ่านการเขียนให้อ่านแบบเพลินๆ แล้วกันนะคะ

เรื่องมีอยู่ว่า.....เนื่องจากได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้เดินทางไปอบรม Toxicologic Pathology under GLP system กับหน่วยงานที่เป็น GLP Certified Organization ประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นการดำเนินงานส่วนหนึ่งของโครงการฯ ภายใต้ MOU ที่ได้รับการสนับสนุนจากศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน) โดยปกติแล้วตัวเองก็เดินทางไปเที่ยวเกาหลีใต้บ่อยๆ จึงคิดว่าไม่น่ายากที่จะต้องปรับตัวอะไรทั้งเรื่องการเตรียมตัวและการเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ในเกาหลีใต้ ที่สำคัญ ตม. เกาหลีใต้ก็ผ่านไม่ยากถึงแม้จะเป็นหญิงไทยที่เดินทางคนเดียว เพราะล่าสุดก็เพิ่งเดินทางกลับจากเกาหลีใต้เมื่อธันวาคม 2560 ผ่านไปแค่ 10 เดือน เธอกลับมาอีกแล้วหรือ??.....ใช่ค่ะ แต่ครั้งนี้ไม่ได้มาเล่นๆ แต่ตั้งใจมาทำงานพร้อมกับต้องเก็บเกี่ยวประสบการณ์ให้ได้มากที่สุด (เพราะต้องเขียนรายงานความก้าวหน้าส่งด้วย T_T) เพื่อที่จะได้นำสิ่งที่ได้เห็นได้เรียนรู้มาปรับใช้ในการพัฒนางานทดสอบพิษวิทยาในสัตว์ทดลองของ ศนส. วว. ให้เป็นไปตามหลักการสากลต่อไป

เริ่มทำงานวันแรก.....ส่วนตัวแล้วรู้สึกโชคดีมากที่ผู้ที่ให้ความรู้ระหว่างมาฝึกงานที่นี่เป็นถึง *Director of Nonclinical Research Institute, Test Facility Management (TFM)* ส่วนอีกท่านก็เป็นผู้ดูแลและฝึกปฏิบัติการตลอดระยะเวลาที่มาทำงานที่นี่ เพราะต้องมาอาศัยทำงานและเรียนรู้อีกในแลปนี้ ท่านมีตำแหน่งเป็น *Head / Executive Director* พร้อมด้วยเครดิตห้อยท้ายว่า DVM, PhD, DKBT, DKSTP, FIATP, and so on.... (ยาวเป็นขบวนรถไฟ) ที่สำคัญท่านเป็น Toxicologic Pathologist ระดับตำนาน เป็นผู้บุกเบิกงานวิจัยและทดสอบทางด้านพิษวิทยาในสัตว์ทดลองระดับต้นๆ ของประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งท่านเคยทำงานที่ Korea Institute of Toxicology (KIT) มาก่อน สำหรับประสบการณ์ที่อยากจะแชร์ในครั้งนี้น่าจะเป็นวัฒนธรรมการทำงานของคนเกาหลีใต้ที่หน่วยงานแห่งนี้ แต่โดยส่วนตัวคิดว่าการทำงานของคนเกาหลีใต้ในหน่วยงานวิจัยทั้งหลายแบบนี้ก็น่าจะแตกต่างกันมากนัก

การเข้างานตอนเช้าของคนเกาหลีใต้.....เค้าก็จะมาถึงที่ทำงานกันประมาณ 8 โมงกว่าๆ แต่เมื่อมาถึงที่ทำงานวางกระเป๋าเสร็จทุกคนก็จะสวมเสื้อกาวน์พร้อมทำงาน จากนั้นก็จะพุ่งไปที่งานที่ตัวเองรับผิดชอบทันที หรือพนักงานบางกลุ่มที่มีประชุมเค้าก็จะรีบ Meeting กันอย่างพร้อมเพรียงประมาณว่ามาคุยหรือวางแผนงานกันก่อน แค่นี้ก็รู้ดีเลยว่าเค้าคุยกันบ้างไหม เค้าก็คุยกันนะคะ มีคุยกันบ้างแต่ส่วนมากและส่วนใหญ่เลยจะเป็นเรื่องงานล้วนๆ เหมือนเป็นการปรึกษางานหรือสอบถามว่าอันนี้ทำยังไง คุยจบก็หันไปทำงานต่อประมาณนี้คะ (ดิเนะที่ดูซีรีส์เกาหลีมาบ้าง ^^) เวลาติดต่องานระหว่างหน่วยงาน เค้าก็มีทั้งโทรเข้าออฟฟิศ โทรเข้าสมาร์ตโฟน หรือ คุยผ่าน KakaoTalk แต่ก็มักจะคุยกันประมาณรู้เรื่อง จบ อันยอง/คัมซาฮัมนิดา วางโทรศัพท์ แล้วทำงานต่อ คือคุยกันสั้นจิงแต่ก็คุยรู้เรื่องไม่ยืดเยื้อดีคะ ช่างเป็นคนประหยัดเวลากันจริงๆ คราวนี้มาพูดถึงตัวเองบ้างคะ

ตอนที่เริ่มฝึกงานแรกๆ เลยเค้าก็จะพูดจะสอนเราแบบไม่หยุดติดต่อกันนานประมาณ 3 ชั่วโมงกว่า คือไม่ขยับไปไหนเลยเค้าตั้งใจอยู่สอนตลอดเหมือนอยากจะทำให้เราเรียนรู้เยอะๆ จนตัวเองเริ่มอยากจะขอพักเพื่อเข้าห้องน้ำบ้างอะไรบ้างค่ะ (คือปกติที่ประเทศไทยเวลาเราประชุมยังมีพัก 5-10 นาทีเลยใช้ไหมคะ) เลยบอกเค้าไปว่า Let's take a short break, shall we? หลังจากเค้าโอเค ตัวเองก็พุ่งเลยคะ (ขอพุ่งออกนอกห้องแล็บไปห้องน้ำแป๊บเดียว) ยอมรับว่ายังไม่ค่อยชินในใจก็แอบคิดว่าคนแถวนี้เค้าไม่เข้าห้องน้ำ เค้าไม่พักกันหรอ มองดูที่ Pantry room ก็เห็นมีบางคนมาพักดื่มอะไรบ้างเพียงไม่นานก็เดินกลับไปทำงานต่อ ไม่เห็นมีใครมานั่งอยู่นานๆ แบบ slow life เลย ทำให้ตัวเองเริ่มเรียนรู้ว่าเวลาทำงานของคนที่นี่เค้าตั้งใจทำงานกันจริงๆ จังๆ เลยทีเดียว ยังไม่หมดคะ คราวนี้พอกลับมาทำงานต่ออีกสักพักมองดูนาฬิกา นี่ก็เที่ยงกว่าแล้วทำไมทุกคน

ยังทำงานกันอยู่ (ที่นี่เริ่มงงปนทิวล๊ะ) ก็เพิ่งจะมาเรียนรู้อีกว่าที่นี่เค้าพักประมาณ 12:30 น. ก็โอเคอยู่คะ พอเดินตามลงไปทานข้าวกลางวัน ที่โรงอาหารคือต้องต่อคิวใช้ไหมคะ ตอนแรกคิดในใจว่าเดินตามระดับ Senior คงจะได้ VIP lane อะไรประมาณนี้ แต่ไม่ใช่คะ

แม้แต่ Executive Director ก็ต้องต่อคิวคะ เข้าใจตรงกันนะคะ สำหรับวัฒนธรรมการทำงาน ชาวญี่ปุ่นอะไรที่แปลกใหม่คะ ที่นี่เค้าทานกันไว้มากประมาณว่ามากินๆ แล้วก็ไป ปกติตัวเองก็เป็นคนทำอะไรเร็วอยู่นะคะ แต่มาแพคนที่นี่ื่อยยับเลยคะ โอ๊ยยังเคี้ยวไม่ละเอียดเลยคะ (ยังมีเวลาจะห้วงกระเพาะอาหารทำงานหนักอีก) เค้ารวบตะเกียบกันแล้ว ตัวเองก็ไม่อยากให้เค้ารอเลยต้องจบการทำงานอาหารแบบด่วนเหมือนเค้า ต่างกันตรงที่งานของตัวเองเหลือเยอะกว่าเค้า เลยเริ่มเรียนรู้ว่าที่นี่เค้าจะไม่นั่งแช่กัน (อีกแล้ว) ใครทานหมดก็ลุกเลยประมาณนั้นคะ พักเที่ยงช้านี้ก็จะเริ่มงานช่วงบ่ายเช้า ไม่ใช่เลยคะ ใครทำภาระกิจ

ส่วนตัวเสรีจก็เริ่มงานช่วงบ่ายต่อได้เลย OMG!! พักเที่ยงครึ่งเริ่มงานบ่ายโมง TT เอาค่ะ เข้าเมืองตาหลิวต้องหลิวตาตาม บ่ายก็บ่ายค่ะ ปกติที่นี่จะเลิกงาน 17:30 น. แต่เราเป็น Trainee คนสำคัญของ Executive Director (คิดเอาเอง) คุณได้รับสิทธิ์นั้นทันทีสรุปคือตัวเองได้อยู่ทำงานต่อที่แลบบางวันก็ถึง 3 ทุ่ม บางวันก็ 3 ทุ่มครึ่ง เพราะต้องกลับออกจากแลบพร้อมๆ กัน ให้เค้ารู้กันไปว่าคนไทยถึกทนขนาดไหน (ยิ้มอ่อนก้มหน้าทำงานต่อไป) ตอนที่ออกจากห้องแลบบางวันยังเห็นมีพนักงานหลายคนอยู่ทำงานต่อ เลยถามเค้าไปก็ได้รับคำตอบประมาณว่าพนักงานใหม่ที่เพิ่งเริ่มเข้ามาทำงานต้องเรียนรู้งานเพื่อฝึกฝนตัวเองให้ทำงานได้ทันคนอื่น ดังนั้นจึงต้องกลับช้าหน่อย (3 ทุ่มกว่าก็ไม่หนอยนะคะ) +...+ นอกจากนี้แล้วก็ยังมีเรื่องราวน่ารักๆ ของคนเกาหลีใต้ในที่ทำงานอีกอย่าง คือการทักทายค่ะ ที่นี้เค้าจะทักทายกันทั้งวันเริ่มตั้งแต่ตอนเดินเข้ามาในห้องแลบตอนเช้า และเมื่อเจอกันตามที่ต่างๆ ไม่ว่าจะบนบันไดในห้องน้ำ หน้าตึก หรือโรง

อาหาร เค้าก็จะก้มหัวนิดหน่อยแล้วพูดเสียงดังฟังชัดว่า 안녕하세요 (อันยองฮาเซโย) ทุกคนก็จะขานรับ จริงๆ ก็แทบจะอันยองกันทั้งวันเลยทีเดียว ตัวเองก็เลยต้องอันยองไปกับเค้าด้วย แม้แต่ตอนกลับบ้านก็ต้องมีการลากลับด้วยเช่นกัน ซึ่งการกล่าวทักทายเช่นนี้เป็นเรื่องปกติของเค้าค่ะ สำหรับการอยู่ทำงานต่อในช่วงเย็นหลังเลิกงานของแต่ละคนที่นี่ก็เป็นเหมือนการที่เค้า พิจารณาตัวเองว่างานที่รับผิดชอบอยู่นั้นเป็นไปตามแผนการทำงานหรือไม่ หากเห็นว่าปริมาณงานเยอะเค้าก็จะอยู่ทำงานต่อในช่วงเย็นซึ่งเหมือนกับเป็นเรื่องปกติมากของคนที่นี่ค่ะ เนื่องจากในช่วงที่ตัวเองมาทำงานที่เกาหลีก็กลับช้าแทบทุกวันเรียกได้ว่าออกจากที่ทำงานไม่เคยเห็นพระอาทิตย์ตกดินเลย ออกมาก็

เห็นบริเวณโดยรอบมืดสนิทแล้ว แต่ก็อย่างที่บอกค่ะว่าขนาดตัวเองกลับตึกแล้วแต่พนักงานหลายๆ คนที่นี้ก็ยังคงกลับช้ากว่าอีกมีให้เห็นทุกวันจนเป็นเรื่องปกติของที่นี่เลยคะ

หลังจากมาอยู่ที่นี้สักพักตัวเองก็ได้เรียนรู้และซึมซับวัฒนธรรมการทำงานของคนที่นี่ถึงแม้ว่าจะเป็นระยะเวลาเพียงไม่นานก็รู้สึกว่าจะสามารถปรับตัวได้ อย่างที่เห็นได้ชัดคือเรื่องทานข้าวที่ช่วงหลังๆ ก็ทานข้าวได้เร็วทันคนอื่นบางวันเร็วกว่าคนเกาหลีที่นั่งร่วมโต๊ะกันอีกด้วย แล้วกลับไปทำงานต่อในช่วงบ่ายทันที :> นอกจากนี้สิ่งสำคัญที่ได้เรียนรู้มาอีกอย่างก็คือเรื่องระบบแนวคิดและทัศนคติที่ดีในการทำงานคะ ซึ่งแต่ละคนเค้าต่างทุ่มเทมุ่งมั่น ตั้งใจ และมีความรับผิดชอบต่องานของตนเองเป็นอย่างดีเพื่อให้ได้ผลการทำงานมีคุณภาพตรงตามที่ต้องการ หวังว่าจากประสบการณ์ตรงที่นำมาเขียนเล่าในครั้งนี้จะเป็เหมือนแรงบันดาลใจในการทำงานให้ใครอีกหลายๆ คนนะคะ ว่าในขณะที่เราอาจจะคิดว่าเราทุ่มเททำงานหนักแล้ว อาจจะมีอีกหลายๆ คนกำลังทำงานหนักและเยอะกว่าเราก็ได้บนพื้นฐานความคิดที่ว่าการทำงานอย่างเต็มความสามารถของบุคลากรจะสามารถพัฒนาหน่วยงานและองค์กรของตนเองได้ สุดท้ายนี้ขอให้ทุกคนมีพลังและความคิดในด้านบวกที่จะช่วยกันทำงานเพื่อผลักดันและพัฒนาองค์กรของเราให้ก้าวหน้าต่อไปนะคะ

감사합니다!!!

